

nyere almennyttige boligmasse, der må sidestilles med salg af ejerlejligheder i nyopførte ejendomme, vil således fordrø en tredobling af markedet for ejerlejligheder i nyopførte ejendomme. Det må således anses for tvivlsomt, om det er en rigtig antagelse, at de nævnte lejligheder i nyere almennyttigt byggeri kan sælges uden tab. Det skal fremhæves, at et tab på blot 10 pct. i forhold til den oprindelige anskaffelsessum vil udgøre et beløb i størrelsesordenen 150–180 mill. kr. og således langt overstige den ønskede besparelse.

Om den beregnede årlige besparelse på 100 mill. kr., dvs. den sparede rentesikring og boligsikring minus tabt skattevenu, skal man bemærke, at beløbet på ca. 16.000 kr. pr. bolig forekommer stærkt overvurderet.

Det skal endvidere fremhæves, at der kun er ganske få ledige lejligheder i nybyggeriet, således at salg af ejerlejligheder i dette byggeri i vidt omfang må ske til de nuværende lejere.

Skal en besparelse på 100 mill. kr. opnås, vil det således være en forudsætning, at hver enkelt lejer er villig til, for at overtage sin lejlighed, at forøge sin årlige nettoudgift med ca. 16.600 kr. eller ca. 1.380 kr. pr. måned, svarende til en nødvendig stigning i bruttoindkomsten pr. boligtager på ca. 2.800 kr. pr. måned, hvis disponibel indkomst efter skat og husleje ønskes fastholdt uændret. Man må anse det for tvivlsomt, om det på denne baggrund vil være muligt at opnå den ønskede besparelse.

Den afgørende forudsætning for forslagetets gennemførelse er endvidere, at de almennyttige boligselskaber i det hele taget ønsker at sælge nogle af deres lejligheder som ejerlejligheder, da staten næppe vil kunne gennemtvinge noget sådant.

Til finansudvalget